

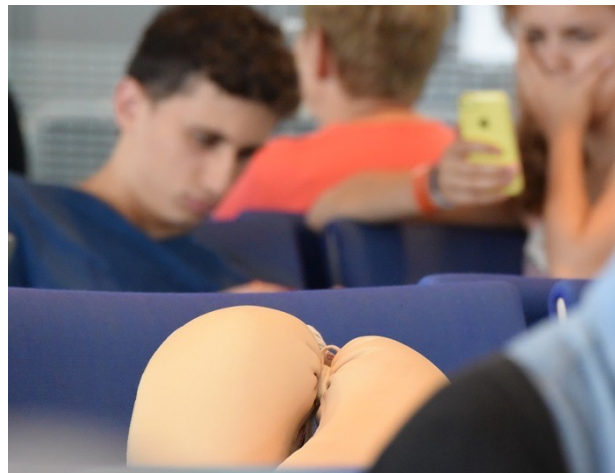
Alaskaresan 2014

Under 2013 vann jag jag fototävlingen "Vilda Blickar" arrangerad av Inside Nature och Svenska rovdjursföreningen. Första priset var en resa till Alaska med EcoWatch Wildlife Expeditions, ett helt otroligt pris. Men nu var det dags efter månaders planering.

Det börjar inte så bra... Planet som skall ta mig första etappen mot det fjärran Alaska har krockat med en mås, saligt vare hans minne, och gjort en buckla i planets vinge.

Istället för att flyga till Alaska eller andra spännande mål får alla pallra sig av och hämta sitt bagage. Vi var tre som kom ifrån Göteborg, Kenny, Frode och undertecknad. Vi fick reda på att vi var välkomna imorgon igen och skulle då flyga en lång omväg över San Francisco. I Köpenhamn mötte oss följande syn på flygplatsen.

Nåja, 30 timmar senare var vi framme i Homer, Alaska och klockan är 5 på morgonen. Om tre timmar skall planet till Hallo Bay och björnarna gå men vi hann!

Vi hade inte behövt ha så bråttom för över Hallo Bay hade dimma och regn fastnat och det fanns ingen möjlighet att flyga dit. Detta höll i sig under 4 dagar. Under tiden gav vår expeditionsledare, Christopher Wiken, oss tips om vart vi kunde åka och fota i närområdet samt ordnade en båtutflykt vilket var mycket uppskattat. Det visar sig att i Homer finns det ganska mycket vithövdad örn även under sommaren, tranor, sjöutter mm. Vi hittade också en plats för att fota hoppande silverlax. Under båtutflykten provade vi det gamla Norgeknepet att kasta ut frysen fisk till örnarna och se, det fungerade även på laxmätta Alaskaörnar! Trots att vi givetvis ville ut till resans mål, björnarna i Hallo Bay så gick dagarna fort.

Det visar sig att man inte tror att de går att flyga till Hallo Bay de närmaste dagarna så vi känner att tiden rinner iväg. I samråd mellan oss deltagare (7stycken) och Christopher så beslutar vi oss för att byta resmål till ett annat känt björnställe, Silver Salmon Creek i Lake Clark National Park. Vi packar in utrustning och oss själva i tre MINDRE flygplan och när tidvattnet tillåter bär det av mot björnarna!

Landningen på stranden gick bra.

Vädret i Silver Salmon Creek var ju inte heller lysande med regn och vind men det gick bra att få ordning campen. Att campa i Björnland innebär en del extra åtgärder som att sätta upp elektriskt stängsel runt campingplatsen och att förvara ALL mat i björnsäkra tunnor mm.

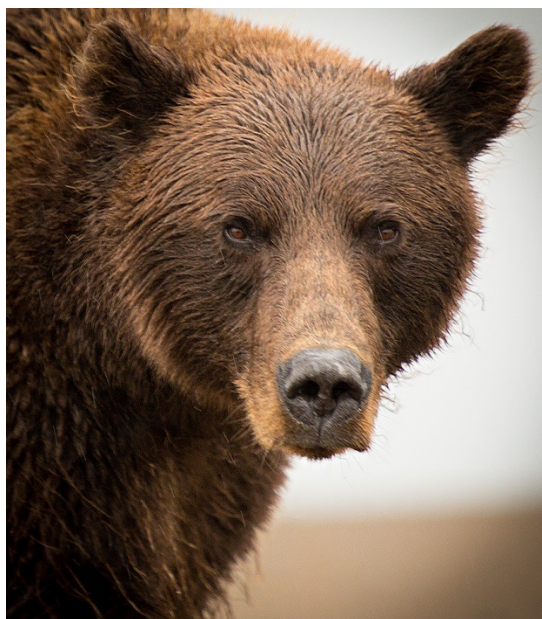
Nästa morgon steg vi upp tidigt för att försöka hitta björnarna borta vid mynningen. När vi kom dit så slog hjärtat extra fort - björn! Vår första Alaskabjörn sprang i vattnet och verkade jaga lax. Vi tog några bilder, i början på långt avstånd.

Men björnen kom närmare

Och närmare...

Det blev ganska tyst i gruppen när björnen passerade bara några meter ifrån oss. Inga skjul, inga staket och en livs levande brunbjörn gör att man känner sig ganska ödmjuk.

Regnet kändes inte längre. Vi trodde nästan att vi drömt men spåren i sanden visade tydligt att det var verklighet.

Nu visade det sig att björn inte var någon riktigt ovanlighet utan vi hade närkontakt med björn varje dag vi var vid Silver Salmon Creek. En mamma med unge gick runt i flodmynningen och ömsom jagade de fåtaliga laxarna och ömsom grävde musslor. Vädret gjorde det besvärligt att fota och så mycket spännande färger blev det inte men björnarna blev fina.

Björnarna är framme vid älvmynningen när det är lågvatten (2 ggr/dygn) så det gäller att vara på plats då. Det är tufft för kamerautrustningen i regnet och vinden men med regnskydd så går det. Ibland fick vi vänta lite på björnarna och då kunde man fota lite drivvred eller landskap.

När tidvattnet sjönk undan väldigt sent på kvällen gavs det möjlighet till (=blev det nödvändigt att) fotografera på ett annat sätt i det blåa skymningsljuset.

Christopher, vår guide fick meddelande om att det skulle bli sämre väder och att man kanske inte skulle kunna hämta ut oss om vi inte åkte dagen efter. Det var en dag tidigare än planerat men ingen var sugen på att bli fast i vildmarken när man hade flygbiljetter hem mm. Vi hann med en sista tur till björnarna där de bl.a. simmade över älven och gick i det gröna gräset. Fint var det!

På morgonen den sista dagen tittade solen fram en kort stund och plötsligt ville ingen åka hem. Men, snart kom dimma in och vi insåg att det nog var ett klokt beslut att riva campen och komma iväg.

Planen kom och hämtade oss även om det landade fel första gången.... Det är ju ingen organiserad flygplats direkt. Inpackningen gick fort och så iväg mot Homer.

På vägen hem passerade vi fina deltalandskap och tidvattenszoner. Även om man fotograferade genom rutan gick det att få lite bilder på det säregna landskapet.

På kvällen samlades alla i Homer (efter en välförtjänt dusch) och vi var överens om att det varit en fantastisk upplevelse med björnarna så nära och utan gömsle eller åtel. Tack vare att det var så välorganiserat fungerade det bra att bo i tältläger trots tämligen mycket regn och blåst. Ett stort tack till Christopher!

Eftersom vi kommit "hem" en dag tidigare så försökte Christopher ordna en dagsutflykt så att vi skulle få möjlighet att se björnar som fiskade lax. Tyvärr ställde vädret till det igen men fyra av oss kom iväg efter någon dag till Moraine Creek i Katmai. Innan dess hann vi

med ännu en båtutflykt men örnarna var lite trögflirtade, förmodligen mätta av all lax som fanns.

Till Moraine Creek flög man med sjöflygplan och gruppen var lite större. Totalt var vi 18 björntittare och två guider/piloter som åkte iväg. En massa restriktioner om hur mycket fotoutrustning man fick ta med sig men i praktiken inga problem. Efter att ha försetts med de obligatoriska vadarstövlarna bar det iväg. Vi flög över en vulkanö och ett ganska spektakulärt men trädfattigt landskap. Bilderna är tagna igenom fönstret så kvaliteten är väl diskutabel.

Efter en kort promenad kom vi fram till Moraine creek. Omdedelbart kunde vi se våra första björnar! Och i floden var det rödprickigt av vandrande lax. Detta bådade gott för dagen.

Björnarna följer laxen upp efter älven och när de nått sina lekområden befinner de sig på grunt vatten och är förhållandevis lätta att fånga, åtminstone om man har lite erfarenhet. Ungbjörnarna har inte samma framgång....

Det första vi möter på stigen är en hona med sin unge som kommer förbi alldeles nära. Ett häftigt möte! Den andra ungen lekte en bit längre bort och stod för en fantastisk underhållning, om än på lite avstånd.

Att fiska är ju det man är här för och tekniken är väldigt varierande. Den unga björnen försökte sig på att hoppa ifrån kanten, dock utan framgång medan de äldre mest gjorde korta rusningar efter fisk de fått syn på. En äldre hona satte sig blickstill i vattnet och när en lax kom tillräckligt nära plockade hon bara upp den, synbarligen utan ansträngning. Det var roligt att följa deras fiskafänge, ibland på nära håll.

Dagen gick fort och snart var det dags för hemfärd. Det landade en större gulbena framför linsen och på vägen hem såg vi en intresserad jordekorre.

Men det är björnarna man minns. Tack Christopher för möjligheten att komma hit!

Vi hade ytterligare lite tid innan planet till Göteborg gick hemåt så vi åkte mot Seward och senare mot Anchorage. I Seward hade vi en fantastisk tur med vädret och åkte på en lång båtutflykt. Glaciär och en hel del maritimt liv och fåglar blev summan av den dagen. En sjöutter som åt på en bläckfisk lär vara en raritet. Vidare hittade vi bäckar med lax som gav möjlighet till undervattensbilder och filmer, riktigt kul. Ställvids var landskapet mycket vackert med många glaciärer. Att komma hit på hösten måste vara en landskapsfotografs dröm. Lite bilder ifrån Seward och resan till Anchorage.

Det är dags att packa ihop och åka hem. Även om vi inte nådde dit det var tänkts så nådde vi en massa annat och björnarna kom till oss. Ett minne som sitter kvar länge. Tack!

Gunnar Aus